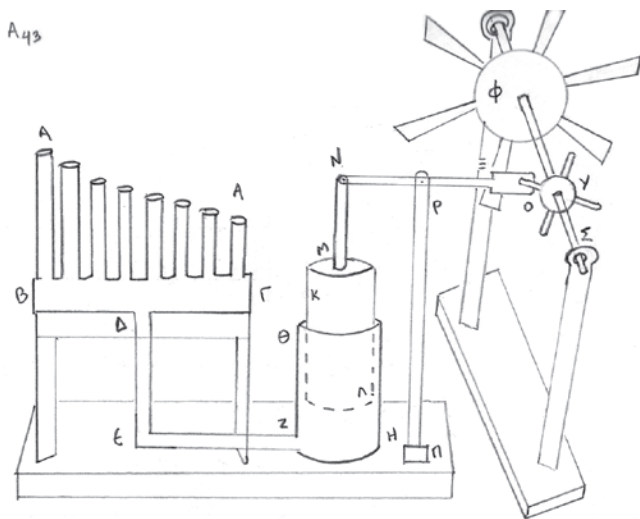

ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟ ΤΡΙΤΟ

Κατασκευή οργάνου, ώστε, όταν πνέει ο άνεμος, παράγει ήχους αυλού. Έστω αυλοί, οι Α, και κολλημένος σε αυτούς οριζόντιος σωλήνας ο ΒΓ, σ' αυτόν κάθετος ο ΔΕ, από αυτόν άλλος οριζόντιος, ο ΕΖ, που οδηγεί σε κυλινδρικό κιβώτιο, το ΗΘ, που έχει την εσωτερική επιφάνεια διαμορφωμένη για εμβολέα. Σε αυτό εφαρμόζει εμβολέας, ο ΚΛ, ο οποίος μπορεί να κινείται εύκολα προς τα κάτω¹⁵⁰. Σε αυτόν έστω συμφυής μικρή ράβδος, η ΜΝ, προσκείμενη σε άλλη ράβδο, τη ΝΞ, που λειτουργεί σαν γεράνι γύρω από άξονα τον ΡΠ. Και προς το Ν έστω περόνη, στην οποία κινείται ελευθέρω¹⁵¹. Ενώ προς το Ξ βρίσκεται συμφυές πλατύ έλασμα, το ΞΟ. Στο ΞΟ βρίσκεται κοντά άξονας, ο Σ, ο οποίος έστω ότι κινείται γύρω από κέντρα σιδερένια, σε διάταξη που μπορεί να κινηθεί. Στον άξονα Σ έστω συμφυή δύο τύμπανα, τα Υ,Φ, εκ των οποίων το Υ ως έχει μικρούς ράβδους (δόντια) που διάκεινται (έχουν επαφή) στο έλασμα ΞΟ. Το Φ, ως έχει πλατιές επίπεδες επιφάνειες, όπως ακριβώς αυτά που λέμε ανεμούρια (ιστία ανεμόμυλου). Όταν λοιπόν από τον άνεμο χτυπιούνται, κινούνται όλα και

σχ.63

150 Εννοεί ότι είναι αρκετά βαρύς, ώστε, όταν αφηθεί, κινείται προς τα κάτω.

151 Έχει ενδιαφέρον ότι στο κεφάλαιο αυτό η διάταξη αυτή περιγράφεται αντίστροφα σε σχέση με την περιγραφή της διάταξης του προηγούμενου κεφαλαίου.